

PURYTAN (1) *sb m*

purytan a. purytanin.

-an-, [-an-].

pl N purytani. ◇ [A purytany].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek kalwińskiej sekty powstałej w Szkocji i Anglii w XVI w. (łac. puritas): Iáko byli Sádduceuǫzowie y dżiś Nowochrczeńcy niektorzy/ y w Angliey Puritani/ co mowili iż nie mász áni Anyoła/ áni ducha ábo duǫz ludzkich. SkarKaz 208b; [GrzegŻarnObrProc 285; Anglia iáko fię w Pogáńńtwo/ y Puritany ktorzy o zmartwychwǫtaniu y o nieǫmiertelności duǫzey nie trzymáią/ obraca? SkarProces 19].

ECB